

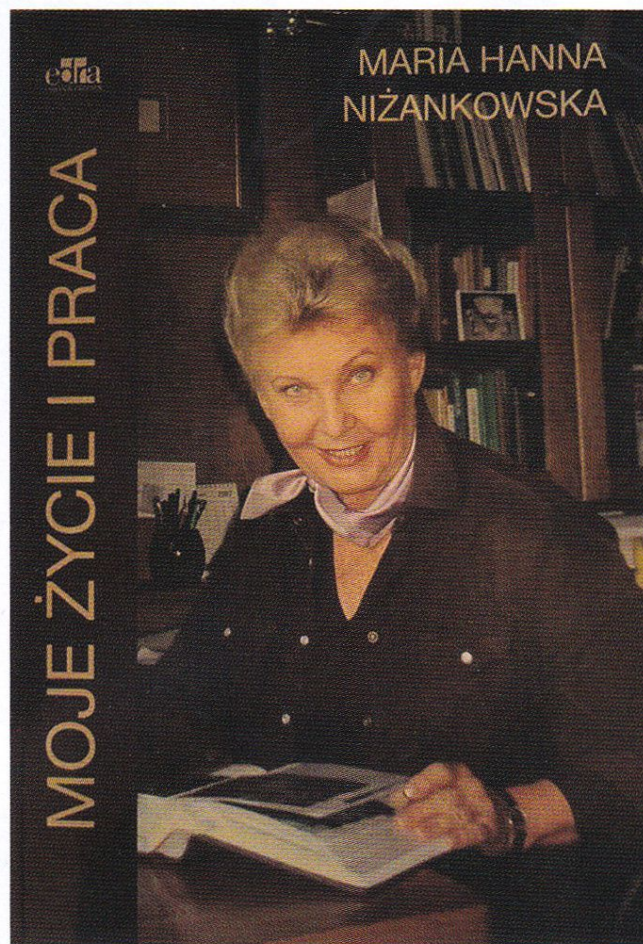
Recenzja książki Marii Hanny Niżankowskiej „Moje życie i praca”

Autorka książki jest lekarzem, specjalistą okulistą, profesorem, wieloletnim pracownikiem naukowym Uniwersytetu Medycznego, w którym także przez 12 lat pełniła funkcję kierownika Katedry i Kliniki Okulistyki. Poza pracą naukową i dydaktyczną angażowała się także w prace organizacyjne uczelni pełniąc w latach 1990–1993 funkcje pierwszego prorektora ds. nauki. Jest pomysłodawczynią i założycielką Towarzystwa Jaskrowego, pod auspicjami którego odbyło się wiele międzynarodowych sympozjów, konferencji, kursów i szkoleń.

Publikacje naukowe prof. H. Niżankowskiej w postaci artykułów i podręczników cieszą się dużym uznaniem studentów, lekarzy specjalizujących się w okulistyce, jak i doświadczonych okulistów.

Autorka kilka lat spędziła na algierskim Uniwersytecie w Oranie jako *visiting professor*. Sądzę, że ten krótki, ale jakże bogaty życiorys, jest gwarancją ciekawej książki autobiograficznej.

Wspomnienia rozpoczynają się na Kresach Wschodnich, gdzie Autorka spędziła dzieciństwo. W dalszej części opisane zostały okropności wojny, przyjazd do Legnicy, gdzie rodzice podjęli pracę jako nauczyciele, edukacja w miejscowym liceum i wreszcie studia we Wrocławiu.

Doskonała pamięć Autorki oraz przytaczane szczegóły przenoszą czytelnika w lata jakże inne od tych dzisiejszych. Wspomnienia z okresu studiów mogą wzruszać, szczególnie nas – absolwentów tej samej uczelni. Bardzo ciekawe opisy dotyczą początków pracy zawodowej, zdobywania kolejnych stopni i tytułów naukowych. Autorka nie pomija także życia osobistego, rodzinnego obfitującego w liczne podróże po Europie,

tak charakterystycznej w pierwszych latach po „okrągłym stole”.

Publikacja zawiera także dokumenty, gratulacje i listy pacjentów, co sprawia, że staje się także swoistym dokumentem.

Na uwagę zasługuje bardzo bogata ikonografia książki. Dokumentowane w ten sposób zdarzenia i fakty stają się dla czytelnika jeszcze łatwiejsze w odbiorze. Zainteresowania historyczne prof. H. Niżankowskiej zaowocowały organizacją obchodów 190 lat działalności wrocławskiej okulistyki uniwersyteckiej, które miały miejsce w roku 2002. Wtedy także z inicjatywy Pani Profesor powstała galeria okulistów, która upamiętniła te wybitne postaci i ich wkład w rozwój nowoczesnej okulistyki. Pani Profesor jest członkinią Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Historii Nauk Medycznych.

Z przyjemnością i zainteresowaniem przeczytałem książkę. Szczerze rekomenduję ją lekarzom, historykom medycyny, a także wszystkim osobom ceniącym literaturę faktu. Jestem pewny, że wydana z dużą starannością przez wydawnictwo Edra pozycja zaspokoi oczekiwania nawet najbardziej wymagających czytelników. Polecam. ■

Krzysztof Wronecki